



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi  
Effusorum ad Resvrrrectionem Mvltorum**

**Eyschen, Georg von**

**Coloniae, 1657**

§. 48. Sed qui est maior inter vos fiat sicut minor. v. 26.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-45549**

sicutum aliquid referuare sibi voluerint, alij tam studiose vacarunt soli amoris Dei, vt nulli creaturæ etiam in rebus licitis affectum adhærere permiserint. Et hæc est magnanimitas illa sanctorum, rara sed pretiosa valdè, habens coniunctam pietatem qua clarescit mirabiliter Ecclesia sancta Dei.

Vere beati sunt Domine magnanimi illi serui tui, qui per gloriam & ignobilitatem, per infamiam & bonam famam, vt seductores & veraces, vt morientes & viuentes transeunt per viam vitæ, quasi domini omnium rerum, calcantes omnia mundi bona propter te. Isti sunt qui nomen tuum portant, in Indias, ad gentes dissipatas. Certe non cadent à latere tuo, sed assistent tibi ad pugnandum contra Reges Amorrhæos, & postquam parauerint magnas victorias de se ipsis & de sæuisimis hostibus suis coronabuntur à te in porta Sion, inter fortissimos victores tuos, de quorum numero me peccatorem esse gratia tua operante præsta Iesu, Iesu.

§. 48. *Sed qui est maior inter vos fiat sicut minor. v. 26.*

Duplici modo hoc intelligi potest, primo sic: qui vult esse inter vos maximus, fiat minimus, & hac ratione fiet maximus. altero modo sic vti Ecclesiasticus docet, quanto magnus es humilia te in omnibus, quo enim alterius staturæ quis est, eo profundius se inclinare & deprimere potest, & debet, ingressurus per humile ostium. Cæli vero ianua humilis est & angusta est: sic boni & sapientes viri se ipsos assidue contemplant, sese humiliant. quo in genere præclare versatus Dauid psal. 38. dixit, *substantia mea tanquam nihilum ante te*, & alibi se *pulicem canemque mortuum* vocat 1. Reg. 14. sic Iosue Dux Israelitei populi postquam omnibus tribubus suas in Palestina assignasset possessiones, ad extremum ipse delegit & postulauit sibi à filijs Israel habitationem suam omnium vilissimam Thamnat-saram, scilicet urbem dirutâ loco aspero & horrido, sterili & montoso sitam. Res admiratione digna hæc erat, summum totius populi ducem deligere sibi possessionem vltimo loco, in vltimo ac vilissimo fundo. æque mirum & admirandum est quod Ioannes inter natos mulierum maximus ipse sibi vltimâ in Christo elegit, locum dum ad eius calceos & corrigias calceorum se dimisit, quodque amplius est, eo se se loco prorsus indignum esse ratus est. Verum vt Iosue propter suam illam modestiam & humilitatem gloriosior factus est, ita & eius sepulchrum vna cum ciuitate Thamnafara adhuc tempore S. Hieronymi esset celeberrimum: sic & noster Ioannes quo magis se humiliavit, tanto magis nunc laudatur, tantoque in cælo maior factus est.

**P**Rò quanta est vis humilitatis! quo magis sese deprimit eo magis extol-  
litur nimirum gaudet Deus res ex nihilo facere quod is modus infinitæ  
eius virtutis proprius sit & clarius ipsum prodat. Vt igitur hanc rerum vni-  
uersitatem & pulcherrimam speciem ex nihilo procreauit, ita in animis ho-  
minum mundum ornatumque virtutum ex nihilo id est ex humilitate, qui  
suum quisque nihilum profiteatur, efficere solet, quid igitur factò opus  
visesse magnus, paruus esto, vis primus esse, esto vltimus in incessu, loque-  
la, habitatione, mensa, lecto, alijsque quibuscunque rebus, vis impetrare  
quod desideras, annihila te coram Deo. hic in terra nihil sis vt in celo sis  
omnia.

§. 48. *Et qui precessor est, sicut ministrator. v. 26.*

Dominus, Magister, prælatus, in dignitate quauis constitutus fiat & vivat  
in schola Christi humilis sicut seruus, discipulus, subditus, subiectus in omni  
humilitate & mansuetudine & hoc est quod dixit Ecclesiasticus *rectorem n  
constituere, sias quasi vnus ex eis.* Hoc docuit Christus exemplo suo, hoc san-  
cti prælati & fundatores ordinum, hoc ipsa Christi doctrina: non enim est  
sapientia super terram quæ comparari possit cum sapientia & doctrina  
Christi, quæ creat ex alto mundi humilia corda cæli, qualia decet ipsum,  
qui cum in forma Dei esset non rapinam arbitratus est esse se aequalem Deo, sed semet-  
ipsum exinanivit formam serui accipiens in similitudinem hominum factus, & in  
profundissimæ humilitatis habitu inuentus vt homo. Hoc est verbum abscon-  
ditum quod discitur in schola tua Rex pacifice, non in strepitu & contentio-  
ne verborum, sed cum pace in qua factus est locus quietis tuæ: ita vero dis-  
citur verbum hoc vt discipuli tui Domine illuminata corda habentes tam  
solicite quærant vilia ministeria domus tuæ, quam ambitiose filij huius  
sæculi quærun't primos accubitus in cœnis & primas sedes in foro, primos-  
que honores in palatio, quod vt obtineant, si quid gloriosum eis faciendum  
committitur, quantum per legem tuam licet, vel fugiunt, vel fingunt se ne-  
scire, vel non posse, ne forte positi supra altitudinis præcipitium flatu ven-  
tosæ vanitatis agitati euanescent in cogitationibus suis & veniat eis pes su-  
perbiæ, quo recedant à te.

**O** Domine quam potens est gratia humilitatis, quæ facit magnos homi-  
nes paruos in oculis suis. Vtinam vidissent superbi optimates sæculi  
mitissimum David amicum tuum, quando expoliauit se, & salcauit coram  
Arcâ fœderis totis viribus, iurauitque se fore vilem & paruulum æstima-  
tione sua: & ecce, factus est sicut vnus Magnorum in terra, etiam maior  
Pompeio magno & Alexandro Magno, &c. magnis. si enim omnes in-  
telligerent absconditum sensum huius tui sermonis, omnes credo moue-  
rentur